

КАК ПОВЯРВАХ

Брат Михайл

Роден съм в мюсюлманска държава и съм отраснал с всички вярвания и култура на моята държава – Пакистан. Молил съм се на Аллах по всички правила през целия си съзнателен живот. Дойдох в България през 2014г. По-късно дойде и семейството ми. Откриха на най-малката ни дъщеричка (2 годишна) тумор в мозъка, тъй като правеше мощни кръвоизливи през носа и устата всяка нощ. Трябваше да замина за лечение с нея за Пакистан, защото в България беше много скъпо. Баща ми умираше, а тя претърпя три много тежки и скъпи мозъчни операции, от което се появиха и много други проблеми. Първата операция беше за отстраняване на тумора. После започна да се събира вода в мозъка на мястото, където беше тумора и се повишаваше мозъчното ѝ налягане. Затова последваха и другите две операции, но детето ставаше все по-зле, защото крехкият ѝ организъм не издържаше. Парализира се и спря да се храни. Там се влоши и моето здраве – сърдечен проблем, диабетът ми се усложни и имах стомашни болки и повръщане. Бях на най-високата доза инсулин, имах вече и огромни заеми. Никога не бях изпадал в такова положение. Целият ми свят се срина. Никой и нищо не можеше да ме успокои, най-вече поради състоянието на детето. Имах само един лъч светлина, който ми даваше сила и надежда. Това беше един запис в моя телефон. Преди да тръгна за Пакистан, една жена от България - християнка, на която имах доверие, защото помагаше на семейството ми, предложи да направи аудио-запис в телефона аудио-молитва, която да занеса на умиращия си баща. Съгласих се, защото няха никаква друга надежда. След третата операция на детето лекарският екип се събра и ми съобщиха, че това е последното нещо, което са могли да направят за моето момиченце и ми казаха, че няма никакви шансове за нея, дори да обиколя целия свят да търся медицинска помощ. Детето беше напълно парализирано и в кома. Отчаях се напълно и точно тогава ми се обади жената от България. Тя отново ми припомни, че Исус може всичко. Тогава с последни сили пуснах записа на молитвата на ухото на детето си. Така направих три пъти. След третия път дойдох при мен сестри и ми казаха, че детето е проплакало и може да пие вода. **ТОВА ЗНАЧЕШЕ, ЧЕ ЩЕ ЖИВЕЕ!!!** Не можех да повярвам, но когато лекарите дойдоха и ми казаха, че това е чудо, разбрах кой го е направил – Исус!!!

Пожелах да познавам Исус и исках като се върна в България да отида в църквата, където ходи тази жена, която ми записа молитвата в телефона.

Детето трябваше да остане още в болница при пълна лекарска грижа, а аз трябваше да се върна в България, за да видя семейството си. Вместо за 3 месеца, както им бях обещал, отсъствах за 8 месеца, поради всички усложнения и проблеми.

За първи път в живота си отидох на църква на 17. 09. 2017г в България. Първата неделя не разбирах нищо, защото не знам езика, но се почувствах много добре. Нещо се промени в вътре в мен. За първи път почувствах мир в сърцето си, когато си тръгнах от църквата. Следващата неделя дойдох, без да очаквам, че някой ще ми превежда. Тогава до мен дойде един мил мъж, който ми превеждаше през цялото време. Сърцето ми преливаше от щастие – разбрах всяка дума и бях

уверен, че Бог е с мен. На същия ден след службата една жена ми подари Библия на родния ми език - това беше чудо за мен, защото точно преди това исках да имам Библия на урду. За първи път виждах и докосвах Библия. Започнах да чета всеки ден. Не разбирах някои неща, но през нощта някак ми ставаха ясни. Четях я последователно дума по дума по 4-5 часа всяка вечер и заспивах. Сърцето ми се миеше. Чувствах го. Спях сам в стая, за да мога да чета съсредоточено, защото с 4 деца около теб не е тихо. Бяха изминали 5-6 дни откакто четях и една нощ, както спях, някой почука на вратата на стаята ми. Аз се събудих и отворих очи. Погледнах и се изплаших. Беше толкова блестящ и красив мъж. Помислих, че това може би е ангелът на смъртта, който идва да вземе душата ми и аз ще умра. Страхувах се да попитам кой е той. Този, който стоеше на вратата ме нарече по име и ми каза: Аз съм твоя Баща и можеш да ме приемеш като всяко друго близко взаимоотношение, за което се сетиш – брат, приятел.... Когато погледнах лицето Му, аз не можех да го видя. То блестеше по-силно от слънцето. Очите Му бяха дълбоки и красиви. От тях излизаше светлина като от огън. Беше облечен с дълга бяла дреха, като роба. Помислих си, как може този мъж да ми е баща и как знае името ми. Аз съм на 40 години, а той изглеждаше по-млад от мен - между 30-40. Дори някак си знаех, че е на 32 – 33. Не разбирах как знам годините Му. Също така не разбирах как така ми говори на език, който за първи път чувам, а го разбирам чудесно. Той пак ме нарече по име и каза: Сега ние ще направим приятно пътуване с теб и ще ядем храна заедно и след това ти ще запомниш всичко, което си видял. Притесних се и Му казах, че нямам никакви пари и че семейството ми няма да знае къде съм. Той ми каза: Не бой се, аз имам грижата за всичко, също и за малката ти болна дъщеря (нарече я по име). Каза ми: Ти си достоен да ядеш с Мен. Порази ме това, което изрече и се учудих къде ще ходим. Докато се чудех, Той сложи ръка на главата ми и видях, че и моите дрехи станаха бели също. Тогава моят Баща ме хвана за ръката и по някакъв начин ние веднага се озовахме пред вратата на една църква в някакъв стар град. Баща ми каза, че това е БЕТ- ЛА - ХЕМ (Витлеем). Тогава не знаех кой е този град и къде се намира. Виждах и запомнях всичко много ясно. Разположението на църквата беше като кръст. Стените ѝ бяха от бели каменни блокове. Вратата беше ниска и когато влязохме през нея, ние се наведохме, като при поклон. Вътре аз видях надпис на стената и в същото време чух много ясно същите думи от надписа: Ти си щастлив (lucky), минавайки през тази врата и по този път. И ако ти си щастлив, ще бъдеш завинаги щастлив.

Тези думи и сега звучат в ушите ми. Чудех се какво означават, но ги запомних ясно.

По-късно ние видяхме тази част от църквата, където се извършва поклонение. Това беше красива зала (изглеждаше като изрисувана). Големи дървени пейки имаше от двете страни на залата и пътека между тях. После ние отидохме в друга част от църквата, където имаше огромни светещи полилеи – много красиви. След това слязохме по стълби като зигзаг в приземния етаж на църквата. Когато влязохме там, на сърцето ми стана изключително приятно и се почувствах много комфортно в себе си. Там имаше красиво място с някакъв знак на пода, беше като сребърна звезда с 14 лъча. Чудех се какво е това, а Моят Баща ми каза – докосни я с ръката си! Аз я докоснах. Не ми се тръгваше от там. След това ние ядохме храна там. Храната, която ядохме беше твърде вкусна. Аз никога не съм ял нар с такъв неповторим вкус. Беше и много голям по размер. Никога не бях ял и толкова вкусно грозде и не бях виждал такова. И досега аз чувствам техния вкус в устата си.

По време на яденето, Моят Баща каза – Аз искам да говоря днес с теб. Избрах те. Ти не дойде по твое желание в България. Аз те избрах и Аз те доведох тук. Знам твоите проблеми, мъките и бедността ти, които дойдоха върху теб. Бъди търпелив. Не унивай. Не се страхувай от тях. Покай се. Бог отваря врата за теб и никой няма да може да затвори тази врата. Бъди готов. Днес ти дойде тук с Мен. Видя всичко и ще запомниш всичко, след като ядохме заедно. През 2022-та година ти ще дойдеш тук сам. Ще проповядваш на мюсюлмани, юдеи и хиндуисти и ще ги правиш християни. Сега побързай да отидеш в Пакистан преди празника. Проповядвай на хората Библията. Но ти трябва много да се потрудиш и да четеш Библията усилено. Аз ще отварям ума ти и ще увеличи знанието ти. Подобрявай своя английски език. Там ще проповядваш тайно. Събуди хората. Аз ще те благословя и когато им говориш, те веднага ще повярват. Стой там за най-малко 3 месеца. Проповедниците, пасторите и католическите свещеници там не работят добре. Почто – изобщо не работят. В следствие културата в страната, те се страхуват и се боят да работят. Иди и работи за Мен.

След няколко години, между 2 и 3 години ще има голяма война. Голяма война ще започне и милиони хора ще бъдат убити и повечето ще бъдат християни. Това ще бъде ужасна война. Започнах да плача и да му се моля да няма такава война, защото виждах ужасни картини. Но моят Баща ми каза: не се моли за това, то ще стане. Хората ми трябва да се събудят и да работят много усилено. Всичко се развива много бързо. През 2029 година Америка няма да бъде вече супер-силата на света, а Израел ще стане супер - силата на света.

Аз идвам скоро.

Попитах го – кога ще дойдеш пак. Той ми отговори: Синко, никой не знае годината, месеца и деня, дори ангелите. Но времето е много близо.

След като се върна ще се установи справедливост на земята. Бедност няма да има. Ще има мир и християните ще бъдат навсякъде.

Послание към пастора:

Изпрати това послание на всички християни от всички църкви, включително православни и католически. Това е твоето задължение. Събуди хората Ми. Работи здраво. Ако ти работиш постоянно така, ти ще бъдеш с Мен.

Аз идвам скоро. Никой не знае за това време, дори ангелите не знаят. Аз идвам скоро. Това е нашата първа стъпка, с която ще променим света. Аз идвам скоро!

П.П.

Това преживях три пъти. След първото идване, в стаята ми остана някакъв невероятно приятен аромат, който и до днес се усеща там. После Моят Баща идваше и ми даваше и други наставления за всяко нещо, което трябва да правя и как да го правя напред. Аз съм човек с болно сърце и диабет. Два пъти на ден си правех инсулин. Но моят Баща сложи ръка на мен и ми каза: От днес нямаш нужда от инсулин. Ти ще работиш и няма да се уморяваш. Не се тревожи повече за болното си дете. Ти върши твоето задължение, а Аз имам грижата за всичко. Ще бъдеш удрян, но никой нищо няма да може да ти направи. Аз знам твоята бедност, но целия свят е мой и ще те снабдявам. От този момент наистина спря всяко безпокойство и всеки страх си отиде от мен.